

Dosarul nr. 3-3/20
02-20004401-02-3-14012020-1

H O T Ă R Ă R E În numele legii

24 februarie 2020
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului
Judecătorii
Grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii CSM din 24 decembrie 2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul ***** referitor la casarea hotărârilor CSM *****și *****din 31 mai 2016 și returnarea cererii de revizuire, pentru a fi examinată de o nouă componentă a CSM după revocarea membrilor numiți și alegerea unor noi membri ai CSM de către Adunarea generală a judecătorilor

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2020, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii CSM din 24 decembrie 2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul ***** referitor la casarea hotărârilor CSM *****și *****din 31 mai 2016 și returnarea cererii de revizuire, pentru a fi examinată de o nouă componentă a CSM după revocarea membrilor numiți și alegerea unor noi membri ai CSM de către Adunarea generală a judecătorilor.

Istorie nelitigioasă a procedurii:

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 26.09.2019 a depus cerere de revizuire împotriva Hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii ***** și

*****din 31.05.2016, prin care a fost ilegal declarat incompatibil și arbitrar eliberat din funcție, la comandă, ca reacție la nesupunere politică.

A specificat că, cererea de revizuire a fost depusă în baza art. 449, alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă și art. 170 Codul Administrativ al RM din 01.04.2019. Or, la data de 24.12.2019 Consiliul Superior al Magistraturii a respins în ședință publică cererea de revizuire depusă de către ex-judecătorul *****.

Reclamantul a solicitat anularea Hotărârii CSM din 24.12.2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul V. Orîndaș, deoarece la ședința Consiliului Superior al Magistraturii au participat persoane care nu aveau dreptul să examineze cererea sa de revizuire, dat fiind faptul că mandatele lor de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii au fost ridicate de adunarea generală a judecătorilor, indicând că toți judecătorii din componența Consiliului Superior al Magistraturii cum ar fi: Dorel Musteață, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Anatol Galben, Victor Micu, *****au fost revocați din funcția de membri ai CSM prin votul majorității judecătorilor în cadrul Adunării Generale a Judecătorilor din 27 septembrie 2019.

A afirmat că, la data de 18 septembrie 2019, un grup de judecători, au semnat și au depus cerere de chemare în judecată, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019 s-a dispus obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a convoca Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor.

În acest sens, la data de 26 septembrie 2019 Curtea Supremă de Justiție a respins recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019, prin care s-a dispus obligarea Consiliului de a convoca Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor, iar, ulterior, Curtea Supremă de Justiție a menținut încheierea Curții de Apel privind convocarea Adunării generale a judecătorilor la data de 16 octombrie 2019.

Reclamantul a menționat că, Hotărârile adoptate de Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție privitor la convocarea Adunării Generale a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, soldată cu revocarea membrilor CSM sunt în vigoare și sunt obligatorii spre executare pentru toate persoanele juridice și fizice de pe teritoriul RM, circumstanțe în care ex-membrii CSM: ***** nu aveau împuterniciri legale de a examina cererea de revizuire depusă de ex-judecătorul *****.

De altfel, reclamantul a indicat că, Curtea de Apel Chișinău are deja câteva decizii privitor la ilegalitatea funcționării Consiliului Superior al Magistraturii actual, spre exemplu, la data de 12 noiembrie 2019 completul de magistrați de la Curtea de Apel Chișinău, Vladislav Clima, Ala Malîi și Ecaterina Palanciuc au acceptat argumentele ex-judecătorului Oleg Sternioală împotriva CSM, potrivit cărora șase membri au fost demiși la Adunarea Generală a Judecătorilor la 27

septembrie, astfel că nu mai erau în drept să se întrunească și să adopte careva decizii.

De asemenea, prin hotărârile luate de CSM la data de 24 octombrie 2019 au fost examinate inclusiv cererile judecătorilor ***** cu privire la reîncadrarea lor în câmpul muncii, astfel, CSM a hotărât că cei doi judecători pot reveni la muncă. Dar, la 31 octombrie 2019, un grup de judecători au contestat hotărârile luate de CSM la 24.10.2019, menționând că membrii CSM au fost demși de Adunarea Generală a judecătorilor, ca rezultat la 18 octombrie 2019 Curtea de Apel Chișinău a dispus suspendarea executării hotărârilor luate de CSM la 24.10.2019, deoarece judecătorii membri ai CSM au fost lipsiți de mandate de Adunarea generală a judecătorilor.

Mai mult, la 22 noiembrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău, solicitând suspendarea executării, or, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul la 31 decembrie 2019.

În atare circumstanțe, reclamantul a considerat această abordare a Curții de Apel în raport cu CSM ca fiind legală și argumentată, care trebuia urmată în continuare și în cazul său, aceasta fiind jurisprudența stabilită care va evita justiția selectivă și de conjunctură politică sau de alt gen.

Totodată, reclamantul a afirmat că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a luat în considerație Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului din 8 iunie 2019 adoptat prin Hotărârea Parlamentului nr. 39, prin care Parlamentul Republicii Moldova a constatat cu îngrijorare că instituțiile de stat și de drept ale țării au fost capturate. Tot, Parlamentul RM a constatat că, cetățenii țării sunt sufocați de ...controlul total asupra sistemului judecătoresc, exercitat de oligarhie și de numeroasele atacuri asupra drepturilor și libertăților cetățenilor. De asemenea, Parlamentul RM a denunțat actualul regim oligarhic, condus de Partidul Democrat din Moldova, Vladimir Plahotniuc, care se face vinovat de controlul ilegal și anticonstituțional asupra Procuraturii Generale, sistemului judecătoresc, CNA, ANI, CEC, SIS, BNM și asupra altor autorități care trebuie să funcționeze în mod autonom, independent de factorul politic, fiind monitorizate în mod democratic.

În concluzie la Declarația privind statul capturat, Republica Moldova, Parlamentul RM și-a exprimat vot de neîncredere și a considerat imperativ necesare: demiterea conducerii Curții Supreme de Justiție, precum și a altor instituții de drept și de reglementare. Ulterior declarației a survenit demisiile conducerii CSM și apoi CSJ.

În această situație este clar că, acest Consiliu Superior al Magistraturii nu are încrederea corpului de judecători precum și a cetățenilor de a examina orice cereri sau petiții.

În drept, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 12, alin. (2), (3) al Legii privind Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede încetarea mandatului membrului CSM care poate avea loc, inclusiv, în cazul ridicării mandatului de membru al CSM de către organul care i-a numit în funcție.

Astfel, reclamantul a reiterat că Adunarea general a judecătorilor i-a revocat din funcția de membri ai CSM pe membrii: *****, deci, în opinia reclamantului acești membri ai CSM nu au dreptul să mai organizeze și să participe la ședințele CSM.

Reclamantul a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 24.12.2019 privind respingerea cererii de revizuire depuse de ex-judecătorul ***** referitor la casarea hotărârilor CSM *****și nr. *****din 31.05.2016; returnarea cererii de revizuire depuse de *****, pentru a fi examinată de o nouă componență a Consiliului Superior al Magistraturii, după revocarea membrilor sus numiți și alegerea unor noi membri ai CSM de către Adunarea generală a judecătorilor.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant și pârât în cadrul dezbatelor judiciare a cauzei:

Reclamantul la examinarea cauzei nu s-a prezentat, fiind legal citat prin intermediul poștei electronice, dovada fiind anexată la actele cauzei, astfel, instanța a decis examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Diana Corlăteanu a explicat că consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată și a solicitat respingerea acțiunii, invocând că consideră că acțiunea în contencios administrativ urmează a fi declarată inadmisibilă, în baza art. 207 alin. (1), (2) lit. h) Cod administrativ.

De altfel, a specificat că în corespundere cu art. 211 alin. (1) Cod administrativ, în cererea de chemare în judecată se indică: a) instanța la care a fost depusă; b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia, dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal, numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant; d) denumirea pârâtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia; e) pretențiile reclamantului; f) circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția; g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta; h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege.

În accepțiunea art. 212 alin. (1) și (2) Cod administrativ, la cererea de chemare în judecată se anexează: a) copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură; b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din

Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică; c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit; d) copii de pe cererea de chemare în judecată și de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces. Reclamantul poate anexa și alte înscrisuri la cererea de chemare în judecată.

Având în susținere normele menționate și analizând acțiunea depusă, reprezentantul pârâtului a indicat că consideră că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, deoarece potențialul reclamant nu a indicat circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și nu a anexat copia actului administrativ contestat.

Or, pentru a fi depusă acțiunea în contencios administrativ, urmează a fi respectate condițiile prevăzute de Codul administrativ.

În situația în care instanța de judecată va considera că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă spre examinare, Consiliul Superior al Magistraturii o consideră lipsită de temei, deoarece cererea de revizuire depusă în adresa CSM, nu conține niciun temei prevăzut de art. 449 Cod de procedură civilă, care indică exhaustiv temeiurile de declarare a revizuirii.

Mai mult, potențialul reclamant a depus cereri de revizuire la CSJ împotriva hotărârii din 28 decembrie 2016, iar la rândul său, CSM a depus referință la 9 decembrie 2019, solicitând respingerea cererilor de revizuire ca inadmisibile.

Totodată, a considerat necesar a remarca că, potențialul reclamant, invocând că actualii membri CSM care au examinat chestiunea sa, nu erau în drept să se pronunțe, deoarece au fost revocați, făcând referire la hotărârile judecătorești în acest sens și că acestea au servit temei de suspendare a unor hotărâri ale CSM, nu a prezentat nici o probă în acest sens, astfel că aceste argumente urmează a fi respinse.

De altfel, reprezentantul pârâtului în referința înaintată a considerat oportun de a învedera decizia CSJ din 15 ianuarie 2020, adoptată ulterior hotărârilor la care se referă potențialul reclamant, prin care s-a indicat și s-a constatat că „hotărârea” adoptată la ședința din 27 septembrie 2019 nu este un fapt notoriu prezumat în virtutea prevederilor legale și urma a fi probat, condiție însă ce nu se atestă la caz. Dimpotrivă, este fapt notoriu că actualul Consiliul Superior al Magistraturii este recunoscut ca organ de autoadministrare judecătorească atât de către autoritățile naționale, cât și de cele internaționale. Plus la aceasta, rolul acestuia este accentuat și în opinia Comisiei de la Veneția care în avizul său s-a pronunțat în favoarea imunității membrilor Consiliului, care garantează independența lor și le permite să-și desfășoare activitatea fără a fi nevoiți să se apere împotriva acuzațiilor nefondate.

Totodată, referirea lui ***** la hotărârea Parlamentul RM nr. 39 din 8 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului

captiv al statului RM, nu poate fi reținută, deoarece nu are tangență cu cauza respectivă, însă se referă la situația politico-socială din țară.

Deși, potențialul reclamant și-a expus dezacordul asupra hotărârii adoptate de CSM din 24 decembrie 2019, acesta nu a indicat niciun motiv în acest sens, respectiv, CSM nu se va expune la acest segment.

Acțiunea este admisibilă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii contestată în speță, constituie o formă a activității administrative, or, reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, prin obligarea Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea Hotărârilor sale sub *****și nr. *****din 31 mai 2016.

Astfel, conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Art. 39 din Codul administrativ, prevede că, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Totodată, articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. 163 lit. c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ notează că, ***** este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în anulare și obligarea examinării revizuirii utilizată de reclamant pentru revendicarea apărării dreptului său privind respingerea examinării cererii de revizuire nu este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile, iar actul în cauză nu este exceptat de la controlul judecătoresc al legalității.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că pentru aprecierea unui act ca fiind act administrativ nu are importanță denumirea sa formală, dar anume natura juridică a măsurii. O asemenea concluzie rezultă din definiția legală a actului administrativ individual prevăzută de art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Pentru verificarea legalității actului administrativ individual, reclamantul conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, precum și în funcție de scopul urmărit, poate înainta acțiune în contestare, fie acțiune în obligare sau acțiune în constatare.

Conform art. 209 alin. (1) Cod Administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată în termenul legal de 30 zile, fiind depusă prin intermediul poștei.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinând acțiunea în anulare și obligare în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a

unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e) alin. (1) art. 224 din Codul administrativ, care prevăd că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

Conform art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art. 220 alin. (1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art. 93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, la data de 26 septembrie 2019 ***** a depus cerere de revizuire împotriva Hotărârilor Consiliului Superior la Magistraturii ***** și nr. ***** din 31.05.2016, în care a indicat că a fost ilegal declarat incompatibil și arbitrar eliberat din funcție, la comandă, ca reacție la nesupunere politică.

De altfel, instanța reține că cererea de revizuire a fost depusă în baza art. 449, alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă și art. 170 Codul Administrativ al RM din 01.04.2019.

Or, la data de 24 decembrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a respins în ședință publică cererea de revizuire depusă de către ex-judecătorul *****.

Astfel, reclamantul a solicitat anularea Hotărârii CSM din 24.12.2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul V. Orîndaș, deoarece la ședința Consiliului Superior al Magistraturii au participat persoane care nu aveau dreptul să examineze cererea sa de revizuire, dat fiind faptul că mandatele lor de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii au fost ridicate de adunarea generală a judecătorilor, indicând că toți judecătorii din componența Consiliului Superior al Magistraturii cum ar fi: *****, *****au fost revocați din funcția de membri ai CSM prin votul majorității judecătorilor în cadrul Adunării Generale a Judecătorilor din 27 septembrie 2019.

Prin urmare, Completul de contencios administrativ relevă că, la examinarea acțiunii în anulare și obligarea examinării cererii sale de revizuire, urmează a fi analizat de instanța de contencios administrativ dacă cererea a fost examinată, dacă s-a răspuns la toate chestiunile invocate în cerere și dacă s-a respectat competența și procedura.

Conform art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

În sensul art. 170 Cod administrativ, la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă: a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate; b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată; c) există alte temeiuri de reluare conform art. 449 lit. a), c), e) și e1) din Codul de procedură civilă.

Aliniatul 2 al aceluiași articol, statuează că, cererea se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară.

În sensul alin. (3)-(6) al aceluiași articol, termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii. În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică și atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică. Autoritatea publică competentă poate oricând, din oficiu, porni o

procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil. Anularea actului administrativ individual are loc în condițiile art. 143–147.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, verificând acțiunile Consiliului Superior al Magistraturii și analizând argumentele invocate întru susținerea opiniei privind anularea hotărârii și obligarea examinării cererii de revizuire, Completul judiciar atestă că, în speță, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat cererea de revizuire depusă de *****, în limitele competenței și a normelor procedurale.

În speță, instanța reține că, prin Hotărârea CSM *****din 31 mai 2016, Orândaș Victor a fost declarat incompatibil cu funcția de judecător, fiind propusă Președintelui Republicii Moldova eliberarea acestuia din funcție în temeiul art. 15 alin. (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

Totodată, prin Hotărârea CSM nr. *****din 31 mai 2016 s-a respins cererea de demisie a judecătorului ***** de la Judecătoria Comercială de Circumscripție, depusă în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Mai mult, prin Hotărârea Curții Supreme de Justiție nr. 3-8/2016 din 28 decembrie 2016, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Ariadna Dodi în interesele lui ***** privind anularea hotărârilor CSM nr. *****, nr. ***** și nr. ***** din 31 mai 2016.

Astfel, ***** a fost eliberat din funcția de judecător în baza deciziei privind incompatibilitatea cu interesele funcției publice, fapt care potrivit art. 15 alin. (5) din Legea nr. 271, ceea ce servește drept temei pentru eliberarea din funcție.

În acest context, se reține că, la data adoptării Hotărârii nr. 451/21 din 04 iulie 2017 prevederile art. 15 alin. (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice erau constituționale, or, potrivit dispozițiilor art. 7 din Codul jurisdicției constituționale nr. 502 din 16 iunie 1995, orice act normativ se consideră constituțional până când neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul jurisdicției constituționale.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 27-VIII din 05 ianuarie 2017, în temeiul art. 15 alin. (5) din Legea privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, ***** a fost eliberat din funcția de judecător la Judecătoria Comercială de Circumscripție ca urmare a deciziei privind incompatibilitatea sa cu interesele funcției publice.

Conform art. 94 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, decretele Președintelui Republicii Moldova sunt obligatorii pentru executare pe întreg teritoriul statului.

În acest context, Plenul CSM a reținut când a examinat cererea de revizuire că, Hotărârea CSM *****din 31 mai 2016, prin care ex-judecătorul ***** a fost

declarat incompatibil cu funcția de judecător, a intrat în circuit, a produs efecte juridice, fiind epuizată prin aplicare, temei de stingere servind emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 27-VIII din 05 ianuarie 2017.

Așadar, prin cererea înaintată Consiliului Superior al Magistraturii ex-judecătorul ***** a solicitat anularea Hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii *****și n r. *****din 31 mai 2016.

Or, anularea unui act administrativ constituie un mod de încetare a efectelor juridice pentru care acesta a fost emis, fără a putea fi revocate actele administrative care au fost executate.

În contextul vizat, instanța consideră întemeiat argumentul CSM, prin care a indicat că în calitate sa de organ emitent, nu este în drept să anuleze Hotărârea *****din 31 mai 2016, care a intrat în circuit și a fost executată prin emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 289-VIII din 21 iulie 2017, producând efecte juridice, ***** fiind eliberat din funcția de judecător la Judecătoria Comercială de Circumscripție, începând cu 05 ianuarie 2017 - data intrării în vigoare a Decretului prezidențial.

La caz, se reține că respingerea cererii ex-judecătorului ***** privind anularea Hotărârilor CSM *****și nr. *****din 31 mai 2016 nu aduc atingere drepturilor și intereselor acestuia, pretinse a fi lezate de CSM, odată ce dânsul a contestat hotărârile CSM menționate prin cererea de chemare în judecată adresată Curții Supreme de Justiție, în care a invocat aceleași temeiuri de fapt și de drept, care au fost invocate în cererea adresată Consiliului. Astfel, ex-judecătorul ***** a dispus de dreptul la un recurs efectiv, nefiind lipsit de dreptul de a se apăra.

În acest context, Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 17 din 02 iulie 2013 a menționat că examinarea contestațiilor împotriva hotărârilor CSM de către Curtea Supremă de Justiție în partea ce ține de procedura de adoptare și emitere, adică în drept, asigură verificarea integrală a echității procedurilor judiciare de care au beneficiat contestatarii la examinarea pe fond.

Mai mult, conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului Cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Iar, în temeiul art. 446 Cod de procedură civilă pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului

conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186/1 pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun nici unei căi de atac.

La rândul său, art. 448 Cod de procedură civilă prevede expres că cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Structura logico-juridică a art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă se bazează pe rațiunea că cererea de revizuire se depune în scris, iar revizuentul este obligat să indice temeiurile specificate expres și exhaustiv în articolul 449, anexând probele ce le confirmă.

Așadar, obiect al revizuirii în prezenta cauză sunt hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii *****și nr. *****din 31 mai 2016 din 28 decembrie 2016, privind eliberarea din funcție în temeiul art. 15 alin. (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 și respingere a cererii de demisie a judecătorului ***** de la Judecătoria Comercială de Circumscripție, depusă în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Instanța competentă de a examina cererea de revizuire depusă de *****, în contextul prevederilor art. 448 Cod de procedură civilă, fiind Colegiul Curții Supreme de Justiție, care a adoptat hotărârea din 28 decembrie 2016, în cauza civilă nr.3-8/2016.

Astfel, toate temeiurile invocate de ex-judecătorul ***** și avocatul acestuia Ariadna Suveica, în vederea anulării Hotărârii Plenului CSM *****și nr *****din 31 mai 2016 urmau și au fost examinate de Curtea Supremă de Justiție care avea competența legală de a verifica legalitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile prevăzute de lege.

Asumarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a competenței de a soluționa cererea ex-judecătorului ***** privind anularea hotărârilor Plenului CSM *****și nr. *****din 31 mai 2016 ar fi contrară principiului statului de drept.

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că exigențele principiului statului de drept privesc scopurile majore ale activității statale, prefigurate în noțiunea domnia legii, sintagmă ce implică subordonarea statului față de drept. Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea legilor și a tuturor actelor normative cu aceasta, existența regimului de separație a puterilor publice, care trebuie să acționeze în limitele legii, și anume în limitele unei legi ce exprimă voința generală (§40 din Hotărârea nr. 7 din 16.04.2015). În măsura în care

legalitatea vizează actele agenților publici este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (§52 din Hotărârea nr. 22 din 16.07.2015).

Mai mult ca atât, argumentarea cererii de chemare în judecată a reclamantului pe faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea actului contestat nu a luat în considerație Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului din 8 iunie 2019, adoptată prin Hotărârea Parlamentului nr. 39, prin care Parlamentul Republicii Moldova a constatat cu îngrijorare că instituțiile de stat și de drept ale țării au fost capturate, este după părerea instanței absolut greșită și neîntemeiată, or Hotărârea Parlamentului R.Moldova nr.39 din 08.06.2019 pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, nici nu poate avea aplicare directă și excepțională, deoarece chiar în art.121 alin.(1) din Regulamentul Parlamentului R.Moldova, în temeiul căruia a fost adoptată, a fost indicat direct că, aceasta nu deține forța unui act normativ. Or, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea, iar actele cu caracter politic nu au putere de lege. Aplicarea în speță a unui act cu caracter exclusiv politic, ar contravine principiului statului, statuat în preambulul Convenției Europene, potrivit căruia principiul statului de drept este ”un element al patrimoniului spiritual comun al statelor membre ale Consiliului Europei” și se referă la Convenție în ansamblu. Acest principiu al statului de drept a fundamentat, în special, cerința stabilită de Curte privind protecția adecvată împotriva ingerințelor arbitrare ale puterii publice.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că nu poate servi drept temei pentru admiterea acțiunii argumentele reclamantului din cererea de chemare în judecată, or, dezacordul reclamantului cu actul contestat nu justifică de la sine legalitatea pretenției, iar hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii este una legală, bazată corect și întemeiat pe normele materiale și procedurale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, acțiunea urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii supuse contestării a acționat cu respectarea legii și procedurii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), art. 244, art. 245 Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii CSM din 24 decembrie 2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul ***** referitor la casarea hotărârilor CSM *****și *****din 31 mai 2016 și returnarea cererii de revizuire, pentru a fi examinată de o nouă componentă a CSM după revocarea membrilor numiți și alegerea unor noi membri ai CSM de către Adunarea generală a judecătorilor.

Hotărârea este executorie, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Anatolie Minciuna

Judecătorii
Palanciuc

Ecaterina

Veronica Negru